

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábon poltisor egyszeri hirdetésnél 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr. — Hivatalos hirdetésenként minden szó 2 kr. — Bélyegdíj 30 kr. Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Darnay Kálmánhoz, a kiadó hivatal főnökéhez küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	4 frt.	ÉLES KÁROLY.		
Fél évre	2 frt.	A kiadók nevében:		
Negyed évre	1 frt.	Lukács Gábor dr. Bárdi György dr. Darnay Kálmán.		
Egyes szám ára 10 kr.				

A hírlapiradalomról

Alig pár hete, hogy az Otthon, a hírlapíróknak ez az egyesülete, bevonult a saját házába. A sajtó munkásainak kevés idejük van az ünneplésre. A kalendárium ünnepeiből — melyeket épp úgy kell fáradságos munkába vesztetni, mint akármilyen köznapot — nem igen szokták kivenni részüket. De az egyesületük házában fölhatását méltán tekintették ünnepnapnak, mely egy pillanatra továbbbentette aszürke munkanapok fáradságának terhét. Ez a kicsiny, de kényelemben bármilyen klubbal vetekedő ház az alig százszázalékos magyar zsurnalisztika haladásának sokat mondó jelképe, mely külsőleg, szemből is tanúságot tesz arról, hogy hírlapiradalomunk erőben gyarapodott, tekintélyben emelkedett, művelői számára nemcsak kenyeret, de olykor kalácsot is termő élethivatássá vált.

A nagy Bismarck, aki zsenialitása mellett sok tekintetben egyoldalú is volt, valamelyik elkeseredett pillanatában azt az azóta szállóigévé lett állítást kockáztatta meg, hogy az újságírók pályatévészett emberek, kik eredeti pályájukon a rátermettség hiánya miatt nem tudtak boldogulni. Ez a vád már általánoságban véve is igazságtalan, de még inkább az, ha Magyarországot vesszük tekintetbe. A magyar zsurnalisztika világában nagyon sok képzett, nemcsak általános műveltséggel, de szakismeretekkel is rendelkező ember akad, kik más pályákon is — mint ügyvédek, orvosok, tanárok — derekasan megállják vagy

megállhatnák helyüket. Az újságok hasábjain már hány ötlet, eszme, konkrét indítvány merült föl, melyekkel később egyesületek ülésin, városok tanácskozó termeiben, a parlament tárgyalásai közben változatlan és lényegtelenül módosított formában ismét találkozni lehetett? Akik az eszmét fölvetették, azoknak többnyire az ösmeretlenség homályában kell megvonnulniuk, míg akik fölkapják, anyagi és erkölcsi elismeréshez jutnak.

A magyar zsurnalisztikának sincs oka szégyenkeznie a régi, nagy nyugati kultúr-nemzetek előtt. A magyar lapok bátran elbírják az összehasonlítást Anglia, Németország, Franciaország zsurnalisztikájával. Meg van bennök az angol lapok komoly megfontoltsága mely nem idegenkedik súlyosabb kérdések fölvetésétől sem, melyeknek megoldására nemcsak alapos tárgyi ismeretekre, hanem jóval inkább a széthúzó pártok tusájában meg nem ingatott, az összeültető érdekek harcában meg nem tévesztett erkölcsi érzékre van szükség. Meg van bennök a német lapok hírszolgálatának bőrsége, mely a legelűtőbb dolgokról tájékoztatja az olvasót, megbízhatósága, mely kerüli az üres szenzációk lázas hajszolását és gyorsasága, mely a telegráf és telefon segédeszközeivel elenyészteti a távolság akadályait. Végül nem idegen tőlük a francia lapok elevensége, mely a komolyságot megóvjaa a szárazságtól, könnyedsége, mely megvédi a nagyképiuskódotól és fordulatosszellemissége, mely a legfakóbb tárgyat is be tudja zománcolni. Mindezek a jó tulajdonságok pedig harmónikus egészé olvadnak

össze, szolgálatába szegődve egy fő vezető elvnek, a nemzeti eszmének.

A magyar hírlapiradalomnak van egy hamupipőkéje is, a vidéki hírlapiradalom. Többnyire meglehetősen zajtalanul működik, nem rendelkezik oly fényes gardával, mint fővárosi lapársai, sem annyi anyagi vagy erkölcsi jutalomban nincs része, pedig tagadhatatlanul vannak akkora érdemei, mint a vidék rovására sok mindent abszorbeáló országos közzéppont sajtójának. Ami a magyarosítás ügyét illeti, az iskola mellett a sajtó még pedig sok helyütt első sorban a vidéki sajtó állott és most is — hogy a viszonyok az ő összműködésük következtében megjavultak — áll még ennek az elsőrangú nemzeti ügynek terhes szolgálatában. Hogy közigazgatásunk, mely sajnos, nem mondható mindenütt mintaszerűnek, az utolsó husz évben mégis a korszerű haladás útján van, abban szintén nagy része van a vidéki sajtónak, mely mindig komolyan vette szigorú, pártatlan ellenőrző tisztét s nagyon sokszor — szembeszállva a hatóságok bosszantaival vagy a népszerűtlenség fenyegető rémével — bátran emelt szót a gyakran nem éppen kellemes igazság érdekében. Végül nem kicsinylendő érdeme, hogy a részletben is megtalálja az egyetemes, a helyi érdekek jogos ápolása mellett a maga erejének határai közt nem feledkezik meg az országos érdekek felkarolásáról sem. Így tehát a vidéki sajtó méltó társa és kiegészítője a fővárosi hírlapiradalomnak.

Természetes azonban, hogy ahol sok a

Ötven év múlva.

Ugy elmosódva leng előttem egy kép,
Ha lelkem a jövőbe révedez,
Midőn ifjúságom álom, vágy csak emlék,
S a szerelemnek vége, vége lesz.
Tán sorsunk együvé vezérel,
És elsiratjuk a letűnt időt:
„Emlékszik még? Így ültünk kéz a kézben
Tegnap... Vagy pardon, ötven év előtt!”

„Virág nyilott és suttogó fa lombján
Néhány madárka csókokat cserélt,
Őn adta a durcást és duzogott rám,
Én könyörögtem a bocsánatért.
S aztán, mikor feltűzte azt a szegfűt,
Amelyért én megloptam a mezőt,
A haragot is mindjárt elfeledtük
Tegnap... vagy pardon, ötven év előtt!”

„S én kis kezét megfogtam önfeledten,
S megvallottam, hogy *szeretem nagyon*,
Kértem, hogy várjon, hogy el ne feledjen,
Mert most az élet hi, most elhagyom.
Ígent intett, s én mentem összetörve,
Mert, bár biztatta a reménykedőt,
Éreztem, hogy elvesztém Önt örökre
Tegnap... vagy pardon, ötven év előtt!”

S míg így a multakat elrebegjük,
Míg lelkünk rajtuk elmélázva csüng:
Őn megmutatja nékem azt a szegfűt,
Mely együtt hervadt s száradott velünk.
Könyűk, melyek föléje hullanak majd,
Nem adnak holt virágnak új erőt...

S a lomb felettünk majd susogva sóhajt:
Régen volt, régen... ötven év előtt!

Ugy elmosódva leng előttem egy kép,
Ha lelkem a jövőbe révedez,
Midőn ifjúságom, álom vagy csak emlék,
S a szerelemnek vége, vége lesz.
Tán sorsunk akkor együvé hoz újból,
És elsiratjuk a tűnt időt:
„Emlékszik még? Ez így volt, ez meg úgy volt,
S én Önt szerettem... — ötven év előtt!”

Fehér Jenő.

Mese.

— A SÜMEG és VIDÉKE eredeti tárcája. —

Élt egyszer, messze messze egy nagy várkastélyban, öreg, vak anyjával egy herceg kisasszony. A teremtésnek valódi remeke volt ez a leány. Tökéletes szépségével elhomályosítá a körülé élő udvarhölgyek szépségeit. Szemének acélkék ragyogása szebb volt a legszebb drágakő fényénél, haja, mint holló szárnya, arca, mint a legfehérebb liliom, alakja királynői. Gazdag volt, mint hercegnők szoktak, szép, mint a virágzó kikelet, s idealista, mint valami szegény poeta.

Álmodozó, ábrándos szép arcára ritkán csalhattak mosolyt kedves, vidám urhölgyei. Valami szelid bánat ragyogott szemeiből, s költői ihlet sugárzott gyönyörű arcán. Kerülte a zajt, a hangos jókedvet, a vidám társaságtól elhúzódott, egyik kedvelt udvarhölgyével felkereste a természet méla csendjét, s bizalmasan ragyo-

gó szavakkal beszélte el szintén ideális lelkű barátjának rajongó lelke álmait

— Azt álmodtam. Mari, mondá egyszer az erdő sűrű fái közt sétálva, hogy csillagos ragyogó éjszakán lombos erdőben sétáltam, s az égnek legnagyobb, legfényesebb csillaga mindig reám szórta sugarát, bármere mentem. Egyszer aztán felsőhajtottam, hogy sohajom feljuthatott a csillagos égig: miért ragyogsz rám, ha oly messze vagy tőlem, s nem lehetsz az enyém! Erre az a gyönyörű csillag meg indult lefelé, egyenesen felém tartott, s a fejem felett állt meg, egyik sarka a hajamat érintette! Enyém volt az ég legragyogóbb csillaga, és a fénye nem tudta betölteni a lelkem ürességét... Nem tudtam neki örülni! — Aztán egy tündérkertben találtam magam, hol a legpompásabb virágok integettek felém, s gyönyörűségben uszott elkábult velém. Amint egy helyre pillantok, egy csodálatos szépségű liliomot láttam, melyhez hasonlót képzelet sem teremthet. S az a gyönyörű virág mindig felém integetett, mintha hívogatna. Meglepetve, önkénytelenül közelítettem, de arcom szomorú volt, szemeim könnyeztek... Egy jóságos tündér megértette szomorúságomat, azt a szép virágot, az egyetlen letörte száráról, s kezembe adta. A virág illata valósággal mámorba ejtett, elkábított s mégsem tudtam örülni annak sem, sohajtoztam, sirtam... Később egy arany palotában találtam magam, egy gyémántokkal, rubintokkal kirakott trónuson, fejemen szikrákat szóró gyémántkoronával. Diszruhás, fehérceru apródok kristály tálcákon hordták lábaimhoz a koronák, csillagok, kincsek halmazát. — Az óriási terem aranyos mennyezetéről óriási gyémánt csillag csüngött alá, káprázatos fény-

fény, van elég árnyék is. A tiszta buza közt konkoly is szokott akadni. Az őszinteség bevallani készlet, hogy vannak a magyar zsurnalisztikának bajai is, úgy a hírlapirodalom egészének, mint egyes munkásainak. De hiszen a tökéletlenség közös vonása minden emberi intézménynek s a hírlapirodalom terhére róható kisebb-nagyobb hibák az előnyehez viszonyítva oly kicsinyek, hogy a mérleg a szigorú, pártatlan bíró kezében mindig a sajtó javára fog billenni.

Argus.

A szegénység okai és azoknak megszüntetése.

Irtá: Wiesinger Károly.

(Folytatás)

Az iszákosságot, szociális oldaláról, véve a szegénység egyik forrásának tekintjük, a helyen azonban a bajnak eredetere ki nem terjeszkedünk, hanem csak következményeit tüntetjük fel, mint a szegénységnek egyik lényeges forrását. — A társadalomra nézve nem lehet különböző dolog, iszákos-e valaki, vagy sem, azért még senkinek sem nyulunk személyes szadad-ságába, ha annak veszélyes voltára figyelmeztetjük a társadalmat. Az iszákosság alássa az ember testi és lelki erejét, tehát erkölcsi és gazdasági romlását eredményezi, veszélyezteti saját és hozzátartozóinak jólétét és képtelenné teszi őt az anyagi és szellemi munkára. Az iszákosság megrendíti az emberek részéről való bizalmat, tehát az egész hitelt tönkre teheti, családjának jövődelmét megsemmisítheti, szóval az iszákosság által az ember elzülük, hasznos emberből hasznavehetelenné, sőt veszélyes emberré is válhatik. E szerint az iszákosság nem csak a szegénységnek egyik oka lehet, hanem még a társadalom közbiztosságát is veszélyeztetheti. Az iszákos ember nem képes többé mint polgár és családapá kötelességeit teljesíteni s ezáltal károsítja a társadalmat, ennek pedig nemcsak joga van, hanem még kötelessége is figyelmeztetni ilyen közbajra fordítani. Szinte csodálkozik az ember, hogy lehetnek irók — még pedig sokak által olvasott irók — kik a munkát nem állásnak, hanem az emberre nevezetű bajnak tekintik. Így Tolsztoj *Semmitelés* cím alatt közrebocsátott művecskéjében a munkát bajnak deklarálja. Már pedig mindenki tudja közülünk, hogy egyedül a munka azon eszköz, mely testi-lelki egészségünket s vagyonsodásunkat, tehát szegénységünk megszüntetését feltételezi. Ennek az elenkezője, a tungság pedig minden bajnak, szerencsétlenségünknek forrása. Ez nem szorult bővebb magyarázatra. Ezt a civilizált és iparos népek bizony már régen belátták és a munkásság elvét tényleg meg is valóstították. Mi is lett a spanyol népből, milyen szerepet játszik ez a népek színpadján a „dolce far niente” elvénél fogva? Ellenben a szellemileg mozgékony angol nép az ő munkásságával dominálja az egész világot anyagi és szellemi téren egyaránt. Ezzel

kimerítettük volna a szegénység belső okait, nézzük meg most a külsőket.

A szegénység külső okaihoz sorolom: a gyenge testalkatot. A gyenge testalkat többnyire valami előzménynek a következménye. Így pl. tudjuk, hogy az iszákosság következtében a testi erők hanyatlani és satnyulni kezdenek, ez az eset az átöröklés törvényénél fogva még fokozottabb mértékben áll az utódokra nézve. Tehát a szesz ital által elcsenevített nép az élet harcában nem állja meg a maga helyét, vagyona nem tehet szert, mert hiányzik neki erre a testi erő, s azért folytonos szegénységgel fog küzdeni. Már pedig az élet megkívánja az erős, edzett testet a létért való küzdelemhez. Az erős testalkat nemcsak hogy dacol a veszéllyel, hanem még bátran szemébe is néz a szegénységnek és nem csügged el annak láttára, bizalommal és remény veszi fel az életküzdelem sanyarn fonálát; ellenben az elcsenevített nem bizik saját erejében, gyengeségének érzetében nem mer a küzdelemnek bátran szemébe nézni, hanem elcsügged és saját erejét csakhamar felemészti. A szegénység nem nyújtja neki azt a módot, mellyel még a kevésbé erős testalkatot erősíteni, táplálni lehetne. Az erős táplálék nemcsak hogy a testet erősíti, tehát munkaképessé teszi, hanem még a halandóság veszélye ellen is ellenállóbbá teheti. A legújabb e téren való tapasztalások már kétségtelenné tették azt, hogy a jól táplált test legjobban ellenáll a járványos betegségeknek is. Népiünk szegénységének ez okát elég világosan láthatjuk egyes északi megyék lakóin. Trencsén, Árva, Liptó, Turóc, Bereg stb. megyék népessége bizonyítja eklatáns módon ez állításunk igazságát.

A sűrű népességet a természetlen vidékek hozom összeköttetésbe, amennyiben egyik a másikat kizárja. Belgium és Svájc, Európának e két országa képviseli az említett két körülményt. Belgium a népesség sűrűségének tekintetében földrészünkön első helyen áll, amennyiben átlag 10.000 ember lakik ott egy négyszög mérföldön, oly népesség, melyet a legtermékenyebb talaj sem láthat el elegendő élelmiszorrel, ellenben a legtermékletlenebb vidék partialiter Svájc hegyes vidéke, melynek egy négyszög mérföldje 1000 embernek sem nyújthatna elég táplálószeret. S mégis több ezer ember lakik ott mérföldenként — értem nyugati részén különösen Neuenburg kantonban — kiket nemcsak hogy a szegénység nem gyötör, hanem akik még jólétnek is örvendenek. Ez mindkét helyen csak a legvirágzóbb ipar mellett lehetséges, amint ez ott tényleg meg is van. De egyedül a földmiválás után élt természetlen vidéken a sűrű népesség nek nem lehet, ez azután a szegénységnek egyik oka. A sűrű lakosság ipar hiányában kénytelen másutt keresni kenyerét, tehát vagy kivándorol, vagy mint Kínában, sok nélkülözéseknek és a legnagyobb szegénységnek van kitéve.

A súlyos állami közterhek szintén képezhetik a szegénység egyik okát. A közterheknek mindig bizonyos arányban kell lennie a jövedelemmel és annak helyes arányát nem szabad átépnie, mielőtt ez azon túlhágot, a lakosság megélhetésének módját veszélyezteti, tehát szegénységét szüli. A mostani Egyiptom és részben Törökország erre legjobb példa. A feliah (föld-

mivélő) földhöz tapadt szegény, nyomorult élete nem sokkal különbözik a falu végén lakó cigányainkétól; a török paraszt sorsa sem nagyon különb ennél. A hiányos kormányrendszer, a felülről való zsarolásnak netovábbja eredményezi ezt a szegénységet.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Lapunk munkatársa, *Darnay* Kálmán f. hó 28-án tartotta eljegyzését *Luisser* Lajos birtokos magánzónak kedves leányával, *Linktval* Sümegen.

— **A helybeli szent ferenciek temploma** 200-dos jubileumot ünnepel f. évi február hó 4. 5. és 6-án ama csodálatos gyógyulások emlékére, melyek itt a boldogságos szűz Anya közbenjárása folytán történtek. 1699-ben és a reá következő évben a hitbuzgalom leborult az Isten anyja előtt, hogy testi s lelki sebekre gyógyírt nyerhessen. Az idő óta minden évben febr. 6-án szent Dorottya napján szokták évfordulati ünnepül megülni. Ez idén pedig a szokottnál fényesebben pápai és egyházmegyei áldásokkal és teljes bucsukkal gazdagítva 3 napi ájtatosságot rendeznek következőleg: Mindonnap énekes szt. mise és sz. beszéd, délután litánia. A közbeeső időket pedig szent gyakorlatokra és gyóntatásra fordítják, míg a harmadik nap délutánján lálaadó imákkal fejezik be.

— **Vadászatok.** Környékünkön a hét folyamán két hajtóvadászat volt. Az egyik *Hayden* Sándor óhídi és szalpai területen esett meg, melyen 18-an 130 nyulat löttek. A másikat f. hó 26-án a sárosdi vadászterület bérlői rendezték, melyen 15 puskás 45 drb. nyulat ejtett el. Mindkét vadászatot lakoma fejezte be.

— **Gyanus borok.** Botka Ferenc a szentgróti járás főszolgabírája január 19-én megvizsgálta a csáfordi határban fekvő *Bünbánya* nevezetű pincét, melyet évek óta Gutman szombat-helyi borkereskedő bir haszonbérben. Ez alkalommal ott sok gyanus bort talált, melyekből nagy mennyiségű mintát küldött fel Budapestre a vegyvizsgálat megejtése végett.

— **A sümegi bazaltbánya** r. t. a prágai határban dinamit töltényekkel a kősziklák közt robbantásokat eszközöltet. Hogy-hogy nem, egy töltényt megkaparintottak a prágai fiúk és hogy a robbantó munkásokat utánozhassák, vasárnap délután csapatosan kivonultak a bányába s a birtokukba jutott dinamit tölténnyel kísérleteztek. A robbantás előtt széjjel robbantak ugyan, de egyiket, Kulcsár Gábor prágai lakosnak *József* nevű fiát a széthulló törmelék utolért s jobb szemét kiszakította, arcán és kezén pedig súlyosan megsebesítette. A fiut a sümegi kórházban ápolják, a hatóság pedig megindította a vizsgálatot annak megállapítása végett, hogy mi uton-módon jutott a töltény a fiuk birtokába.

— **A sümegi önk. tüzoltó csapat** legénysége f. hó 22-én a Kohlman féle vendéglőben táncmulatságot rendezett. Noha a polgárság zöme tartózkodott a mulatságon való megjelenéstől és kevesen vettek abban részt, kedélyesség tekintetében nincs ok a panaszra. A terem csinosan volt földszitve és tüzoltói felszerelésekkel

árasztva a környezetet. Szemem csak arra nézett vágyva sóvárogva, a lábaim előtt felhalmozódott kincsekre reá sem pillantottam. Egy kedves arcu apród kitalálta néma kérésem, s levette azt a fejedelemséget érő kincset onnan, s azt is lábaimhoz tette. — S én úgy megrázkódtam a fénytől! oly hideg volt! . . .

Végre kopár, pusztá sivatagon bolyongtam egyedül. Egy szál fű, egy árva kő s egy csepp víz nem volt található sehol, s ezt a kietlen pusztát fantáziám benépesíté! Emberek járkáltak jobbra, balra, kik veritékes homlokkal művelték a sovány földet s építették házaikat. Majd más irányt vett fantáziám működése, s a földről feltekintve, láttam egy párazatból s fényből alkotott emberi lényt. — Ami ragyogás volt az ég legnagyobb csillagán, mely előbb fejem fölé szállt, s ami szépség a tündérkert gyönyörű virágán, s amely megbecsülhetetlen értékű volt az arannyalota gyémántja, amely áldáshozó sivatag benépesítése: olyan ragyogó, oly szép, oly drága s áldástadó volt lelkemnek az a fényből s melegből szövődött férfialak. Vágyódást éreztem lelkemben, de e vágy nem olyan volt, mint mikor a magas ég csillagát s a tündér liliomát kértem, hanem erejével lekötötte lelkem és sóvárgást és epedést oltott szívemnek minden csepp vérebe.

— És hiába, az a lény nem szállt le hozzám, s én érzem most, hogy e világ pusztább előttem, mint a kopár sivatag volt álmodban. . . . Őh mint vágyom arra a drága, édes, földöntúli lényre, ki szívem, lelkem királya, életem vezérlő csillaga s nekem hívem legyen!

S elhallgatott. A vágy, az epedés lehajta gyönyörű fejét, s barátinje, Mari, nem tudta vigasztalni.

És napról napra jobban sóvárgott, epedett.

Szép arcát a teljesíthetetlen vágy még fehérebbé tette, sötét szeme fényét a láz még jobban növelte. Királynői szép termete olyan légiessé vált, olyan szomorú bús s mégis szép volt, mint a letört liliom.

Egyszer tengeri hajósok kötöttek ki birodalma partjain, s diszes követséget küldtek a szép hercegnőhöz. azzal a kéréssel, hogy birodalmában letelepedhessenek, mivel hajójuk túl volt terhelve, egy hajó menekültjeit hajójukra vón. Mikor kérelmüket a küldöttség feje előadta, a hercegnő parancsolva izgatottan mondá: hívják ide a kapitányt!

S megjelent előtte a kapitány. . . . A hercegnő földöntúli ideáljának megtestesülése, vágyai netovábbja szíve, lelke királya. Bátor, férfias arcáról nemesség sugárzott. tekintetével lángba borította a hercegisasszony szívét, rózsákat festett halvány arcára, s végtelen, rajongó örök szerelennel töltötte be lelke ürességét.

A kapitány hódolatleljes kérdésére a hercegnő nem felelt mást, csak ennyit: azért hivtam, mert látni akartam! S hogy kis kezeit szívére szorította, s a szeme pillantása, amit megmondott, az elég volt arra, hogy a kapitány lelkébe e gondolat teremjen: Száz élet öröme, ezer halál nyugalma nem adhat annyi üdvöt, mint e leánynak egy pillantása. . . .

. . . S mikor a következő éjjel felhúzták a vitorlákat, s a kapitány a parton, a hercegi várpalota felé küldte bucsuzó pillantását, ott a parton, mint valami égi tünemény, megállt a hercegnő fehér ruhájában, kis kezében asztrákáprémos felöltőjével, a fején sállal. A fáradtság, izgalom kimeríté erejét, s egy oszlophoz támaszkodva csak ennyit mondott a kapitánynak: Vegyen fel hajójára, én is elmegyek!

Ott hagyta a hercegi fényt, s barátinójel,

Mariva!, helyettesíté magát vak anyja előtt. A tenger végtelen oecánia, s hideg, mély hullám-sírja nem rettenté vissza, hanem csalogatta, hogy szerelmesével megoszthassa majdan. . . .

A hajón volt lelkes összeadta őket, s tul világi gyönyörben, háborgó zugó tengeren élte át élete leggyönyörűbb álmat, s nem kívánt szárazföldre, emberek közé jutni soha.

Az a hatalom, mely egykor álmaiban a csillogat fejére rendelte, s a virágot, mely egyetlen volt, s a gyémántot, melynél csak szíve volt drágább, meghallgatta kérését. Nemsokára valami járvány ütött ki a hajó népei között. Rohamosan, egymásután pusztultak azt utasok s a legénység. S hiába félt, imádkozott az egykori hercegisasszony, hiába őrizte őrangyali lelke minden gyengeségével a kapitányt, az is áldozat lett, meghalt. Reá nem ragadt a pusztító kór. S nem közölte azzal a pár élő emberrel a katasztrófát, maga állt a kormány élére, s ő bocsátotta az utolsó áldozatot. S mikor már nem volt kívülé egy élő lény a hajón, a fedélzetre hozta megholt kedvese holt tetemét, s habléány vékony testét hozzákötözte a halotthoz, s végsőt csókolva az imádott arcon, a lábukra hűtött ólomgolyót lebocsátá, s az maga után hozta az élő is, meg a holtat is. A tenger zöld hullámai némán, csendesesen borultak egybe elmerülő liliom termete felett, s a gazdátlan hajó céltalanul uszkaált erre-arra eltűnt gazdájának sírja közelében, felhúzott árbocon ott lengtet a szerelem martirjának rózsaszín selyomszálla.

A tenger nem veti ki a fenekén nyugvó szerelmes párt, — s az öreg, vak hercegnő várkastélyában remegve, áhitattal simogatja képzelt leányának, Marinak arcát

Mese volt.

Németh Hermin.

dekorálva. Két kitömött tűzoltó alak teljes felszereléssel, egy csövezetű, kezében a sugárcsővel s egy kürtös vonták magukra a mulatók figyelmét. Mindenki fesztelenül mulatott, mert csak jó ismerősök és barátok voltak jelen. — Nem volt itt feszességnek, rátoróságnak nyoma, nem idegenkedett itt egyik a másikatól, hanem mindenki a bajtársi érzés melegével ölelte bajtársát magához. Az a ritka eset történt itt meg, hogy a táncosok száma jóval felülmulta a táncosútkét, azért ezek nagyon kapósak voltak. De nem is árult ám egyikük is petrezselmet. — Olyan igazi jókedv kevés mulatságon nyilvánul, mint amint itt uralkodott egész éjjel. A jótékony célra — ruhabetételek rendeztetett a mulatság — következők fizettek felül: Krisztinkovics József, Zschiesche József, Geiger Gyula, Klein Gábor 60—60 kr., Molnár Ferenc, Mosdányi Mihály, Kálmán Zsigmond, Kohlman Miksa, Császár K., Somogyi Ignác 20—20 kr., Simon Lajos, Dörnyei Dénes, N. N., N. N., N. N. s Markó István 10—10 kr., melyért a csapat legénysége ezennel köszönetet mond.

— **A hetefői község bikát f.** hó 25-én kieresztették az istállóból itatni. Amint később beakarták hajtani ismét, a bika ellenállt. Ostorral nógatták, Nagy Mihály csordás pedig eléje állt s hívta. A különben szelíd természetű bika hirtelenül neki ment az öreg csordásnak s úgy lökte mellbe, hogy az felbukott s olyan súlyos sérüléseket szenvedett, hogy másnapra meghalt. Az orvosi vizsgálat belső elvérzést constatált.

— **Vesztett eb.** Hayden Sándor szalpai lakoshoz f. hó 25-én éjjel egy idegen, vesztettnek látszó kutya bement és egyik kutyáját szíjjal tépte. A lármára többen összefutottak s Hayden az idegen kutyát lelőtte.

— **Estély** Szépen sikerült felolvasással, szavalattal és táncal egybekötött kaszinói estélyt rendezett a kaszinó választmányja Z. Szent-Groton január 22-én. Ez alkalommal *Szics Imre* „Amit a férfiak szeretnek, a nők meg gyűlölnék” című értekezése, *Berkovics Albert* által szavalt „Muzsám és menyasszonyom Petőfőtől”, „A lány szeretőnek való” Tompától, s befejezésül *Kohari József* felolvasása a nőkről a hallgatóság figyelmét nemcsak hogy lekötötte, de mulni nem akaró tapsviharra is ragadta. A derült hangulatban levő közönség lelkesedéssel fogott a tánchoz és az első négyest mintegy 25 pár táncolta. A kitűnő mulatság kiválóan kirivradtig tartott. A befolyt összeg tiszta jövedelme a szt.-gróti kaszinó könyvtára javára esik.

— **Gyászhir.** Vettük a következő gyászjelentést. A tapolcai kir. járásbírói bír. és tisztviselői kara mély fájdalommal jelenti *Duzs Lajos* kir. járásbíró urnak f. évi január hó 22-ik napjának délelőtt 10 órakor 51-ik életévében történt gyászos elhunytát. A megboldogult föli maradványai Budapestben fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Tapolca, 1899. január hó 23. Béke lengjen porai felett.

— **Táncmulatság.** A Sümegi Iparos Ifjuság Egyesülete 1899. évi február hó 4-én a Kaszinó nagytermében zártkörű bált rendez. Belépődíj személyenként 1 frt., családjegy (3 személyre) 2 frt. Kezdeté 8 órakor. A kitűnőnek ígérkező mulatság iránt a közönség élénken érdeklődik.

— **Felolvasás.** A sümegi katolikus legényegyesületben febr. hó 2-án délután 4 órakor *Vida János* a magyar táncokról felolvasást tart, egyes tagok pedig költeményeket szavalnak. A közönséget szívesen látja az egyesület elnöksége.

— **Képviselő-választók** Zalaegerszegi központi választmányja összeállította az 1899. évre jogosított képviselőválasztókat. A vármegye kilenc kerületében összesen 27472 választó van, akik közül 124 a régi jog alapján, 22505 a földadó, 524 házbirtok, 2785 a jövedelmi adó, végül 1584 az értelmiség alapján vétetett fel a szavazók listájába. A kanizsai kerületben van 4194 választó, a zalaegerszegiben 3623, a bakszaiban 3460, a csáktornyiban 2863, a tapolcaiban 2851, a keszthelyiben 2843, az aiso lendvaiban 2656, a szendrőiében 2614, a letenyében 2368.

— **Közügyűlések.** A sümegi népbank február 4-én, a takarékpénztár 12-én, a csabrendeki takarékpénztár pedig febr. 2-án tartja évi rendes közgyűlést.

— **Vásárjog.** A soproni kereskedelmi és iparkamra *Turusa, Dráva-Vásárhely* és *Lót-Keresztur* zalaegerszegi községeknek vásárendeletét kérő folyamódványait elutasításra ajánlotta a kereskedelmi miniszternek, míg *Badacsony-Tomaj* községnek ama kérvényét, hogy június, július, augusztus és szeptember hónapokban hétfőn, csütörtökön és szombaton hetivásárt tartassanak, pártolja.

— **Hallattati sirhalmok Z-Szánton.** Darnay Kálmán — mint említettük — a múlt héten ásatást eszközölt azoknál a legendás halmoknál, melyeket a százados hagyomány honfoglaló vezetőink sírjainak tartott. A halmok, melyek tetején százados fatörzsek állnak, sokkal régiebbnek, Kr. e. 5-ik századbelinek bizonyultak, vagyis a Hallattati kor őslakóinak szolgálták sírhelyül. Az ásatást be kellett szüntetni, mert ez nagyon sok

fáradtsággal járt és azon körülménnyel fogva, hogy 10 embernél többet nem lehet alkalmazni egy-egy halomnál, ez a munkaerő pedig két nap alatt sem képes eljutni az 5—7 méternyre fekvő csontváziszig a nagyon is rövid téli napokon. A sirhalmok egész gulyaszertű alkotások. A sir a föld színén fekszik, bazalt kövekkel kirakott veremben, melyet métermagas homokréteg borít. Burkolatát a Tátika magaslatairól összehordott eruptív-közzel kevert, nehezen áttörhető 1 1/2 méteres bazaltkéreg alkotja, mely fölé ismét 1 1/2—2 méteres homokréteg borul. Ezt fedi meg a humusztalaj. Mindezekhez a nehezégekhez hozzájárul, hogy a csontváz sírok szegények mellékletekben. Legtöbbnyire 1—2 fényes fekete, hallattati izlésű grafit-edény töredékeit, esetleg néhány igénytelen bronz mellékletet tartalmaznak. Mindazonáltal a halmok felkutatása az összkorral foglalkozóknak igen érdekes tanulmánnyal szolgál. A z-szántói ásatás kapcsán felszínre került a szántói hegyben egy honfoglaló magyar lovas sír. Melléklete zabra, két kengyel a honfoglalás korát jellemző körszelet alakú bordás talpalóval volt, melyeket a terület tulajdonos, Nagy Vince átengedett Darnay Kálmán sümegi muzeumának. Ugyancsak Tátika lábánál a felsőbb rétegből előkerült több hadtörténelmi emlék, harci fejszék, szuronyok stb. a XVI. századból, melyek a törökökkel folytatott csatározások emlékei. Darnay Budapestben f. hó 31-én délután 5 órakor az arkeológiai bizottság ülésén a hallattati halmokról írt értekezése kíséretében bemutatta leleteit.

— **Közügyűlés** A Csabrendeki íz. jótékony nőegylet f. hó 22-én d. u. 2 órakor tartotta rendes közgyűlést. Az elnök *Kohn Ignác* melegen üdvözölte a szép számmal egybegyűlt tagokat, a gyűlést megnyitja. Az elnök átadta a szót *Hirschler Soma* egyesületi jegyzőnek, ki a következőkben ismertette az évi mérleget. Előadta, hogy a múlt évben az egyesület vagyona 200 frttal gyarapodott, amennyiben *Kohn Ignác* és *Kohn Ignác* házasságuk 25-ik évfordulója alkalmával 200 frtos alapítványt tettek, fenntartva maguknak azt a jogot, hogy a kamatokat ők minden évben házasságuk fordulóján a helybeli szegények között kioszthassák. Ez alkalomból a közgyűlés az elnököt, ki amúgy is jótékonyágáról ismeretes, meleg ovációkban részesítette. Az egyesületjövödelme a tagok által befizetett hetidíjakból áll, melyek nagyon szerénynek mondhatók és adó nánnyokból. 1898. évben begyűlt hetifizetésekből 102 frt. 80 kr., adományokból 50 frt. 86 kr., pénztári maradvány volt 1897. évben 40 frt. 13 kr., összes bevétel tehát 202 frt. 07 kr.; ezzel szemben áll 170 frt. 15 kr. kiadás, maradt az év végén 31 frt. 92 kr. pénztári maradvány. Enlítetttem, hogy az egyesületnek igen szerény jövedelme van és mégis néhány évi működése alatt 904 frtot takarított meg, a mely összeget a csabrendeki takarékpénztárban kamatoztatja. Végül elhatározta, hogy az idén is 28 szegény közt 84 frtot oszt ki. Ezzel a gyűlés befejezést nyert.

— **Patriotizmus.** A minap két tapolcai utas szállt meg a sümegi Korona-vendéglőben. Midőn az asztalnál letelepedtek, az egyik odaszól a Bernát pincérnek:

— Hozzon valami jó bort, de ne tapolcai legyen ám!

— **Táncmulatság** A csabrendeki iparos kör által f. hó 21-én rendezett táncvigalom fényesen sikerült. A rendezőség — *Bogyai Aurél* elnökkel élén — már 7 óra tájban együtt volt a nagyvendéglő tágas lépcsőházában és ottól fogva sűrű egymásutánban érkeztek az angyalarcú leányok, kik az izgalomtól kipirulva haladtak fel a rendezők íketele sorfala közt. Fecske bandája, mely a szt.-gróttal egyesült, 8 órakor zendítette rá az első csárdást, mire táncraperdült az iparos kör valamennyi leány és asszonyvendége. Vége volt egy pillanat alatt a lámpaláznak s ettől kezdve a legfesztelelenebb jókedv uralkodott. A bálon az intelligencia is szép számmal jelent meg. Az első négyest 40 pár táncolta. A bál kiválóan kirivradtig tartott. Ott voltak: Asszonyok: *Bleuer Miksáné*, (*Nyirád*) *Bürger Gézáné*, *Bux Márkusné*, *Csik Sándorné*, *Csik Boldizsárné*, *Főce Józsefné*, *Glücksmanntóbiásné*, *Hirschler Sománé*, *Hauch Edéné*, *Kohn Miksáné*, *Kálmán Antalné*, ifj. *Kohn Lászlóné*, *Kulics Józsefné*, ifj. *Major Jánosné*, id. *Major Jánosné*, *Nyirő Ferencné*, *Német Gézáné*, *Nagy Jánosné*, *Pollák Ábrissné*, *Schreimer Dénesné*, *Schwarz Beláné Szatmáry Jánosné*, *Schwarz Józsefné*, *Schwarz Vilmosné*, *Szemelrak Antalné*, *Weisz Fülöpné*, *Wezeli Miksáné*, *Weisz Arnoldné*, *Vörös Józsefné* és *Altstädter Sámuelné*. Leányok: *Bürger Marika*, (*Jánosváza*) *Barát Anna*, *Csik Irma*, *Glücksmannt Malvin*, *Grünbaum Sarolta*, *Klein Gizella*, *Kozma Róza*, *Kohn Gizella* és *Szidónia*, *Nyitrai Katica*, *Nyirő Anna*, *Német Juliska* és *Annus*. *Pollák Zsófia* és *Vilma*, *Hirschler Netti* (*Nagy Kani.ssa*), *Rechnitzer Rózsa* és *Weisz Irma*.

— **Városi képviselők választása.** Sümegen a hat év előtti megválasztott városi képviselők mandátuma lejárt. A megüresedett állások be-

töltésére február 7-ét tűzte ki *Fusik Gyula*, a járás főszolgabírája. Azt hisszük, hogy rövidesen a bírói szék is megürül, mert *Kondor József* városbíró a múlt évi december 29-én tartott képviselőtestületi gyűlésen bejelentette, hogy állásáról lemond.

— **Balaton Múzeum.** A Balatonkultusz fejlesztése szempontjából alakult meg közelében a Baltoni Múzeum-Egyesület s a vele kapcsolatos Balatonvidék történelmi múltjának felderítése, a magyarrenger természeti sajátosságainak, valamint tájrajzi szépségeinek minál szélesebb körben való megismeretése; a balatonparti fürdőtelepek személyforgalmának élénkítése s ez által a Balatonvidék csapásujtotta népe anyagi érdekeinek közvetett uton való előmozdítása. — E vázolt szép és magasztos cél megvalósíthatása szempontjából azonban a Balaton Múzeum-Egyesületnek anyagi és szellemi támogatásra van szüksége, mely végből hova fordulhatna máshova, mint a három testvérvármegye értelmiségéhez, irányadó köréhez. — Az évi 1 forintos rendes vagy 20 forintos alapító tag-sági díj mellett a Balaton Múzeum anyagi támogatása oly csekély áldozattal jár, melyre még a legszerényebb viszonyok közt lévő ember is képes, annyival inkább, mert a rendes tagok kötelezettsége csak egy évre szól.

— **Köszönet.** A csabrendeki iparos kör által január hó 21-én tartott táncmulatságon kiadás volt 53 frt 96 kr., bevétel jogyekből 75 frt 70 kr., felülfizetésekből 68 frt., összesen 143 frt 70 kr., tiszta jövedelem 89 frt 54 kr. — Felülfizetni kegyeskedtek: *Barca László* 5 frt. 20 kr., *Bezerédi László* (*Kis-Görbő*) 5 frt., *Tarányi Ferenc* (*Nyirák*) 5 frt., *Tarányi Ferencné Rieffl Mária* báróné 5 frt., *Kohn Henrik* 4 frt. 20 kr., *Oszterhuber Lajos* 4 frt. 20 kr., *Józsa Fábán dr.* (*Alsó-Lendva*), *Bogyay Aurél* 2—2 frt., *özv. Kustós Elek* 1 frt. 60 kr., *Langely Ármán dr.* 1 frt. 50 kr., *Kohn Vilmos* 1 frt. 20 kr., *Weisz Mór* 1 frt. 20 kr., *Kohn Ignác*, *Bogyay Irma* *Kellemen Károly dr.* (*Sümeg*), *Hladni János* (*Sümeg*) *Winkler Sándor dr.*, *Osadinszki György*, *Farkas Sándor*, *Tanai Juliána*, *özv. Karl Józsefné Vaszary Vilma*, *Badics József*, *Fischer Sándor*, *Böhm János*, *Böhm Vilmos*, *Rabinek Samu*, *Németh Lajos* és *Szabó János* (*Felső-Ireg*) 1—1 frt. — *Pataky Teréz* 80 kr., *Novák Sándor* 60 kr. — *Hegy Ignác*, *Schvare Béla*, *Bleuer Miksa* (*Nyirád*), *Németh Géza*, *Peszlen Mihály*, *Schvare József*, *Schvare Mór*, *Löb Ignác*, *Weisz Fülöp*, *Klein József*, *Szemelrak Antal*, id. *Kohn László* és *Németh Mihály* 50—50 kr. — *Weisz Arnold*, *Schreimer Dénes* és *Főce József* 40—40 kr. — *Hirschler Soma*, *Sümegi József*, *Csepreny Gábor*, *Németh Sándor*, *Weisz Gábor*, *Csik Boldizsár*, *Spiegel Samu* (*B-Ederics*) *Krausz Miksa*, *Pollák Vilmos* (*Keszthely*), *Rabinek József*, *Horvát Károly*, *Szabó József*, *Mamrovics Géza*, *Veszeli Miksa*, *Schvare Vilmos*, *Burger Géza*, *Buksz Márkus*, *Weisz Samu* és *Horváth Antal* (*Kis-Görbő*) 20—20 kr. A szíves felülfizetők fogadják az iparos kör hálás köszönetét.

— **Köszön Sümegen.** A sümegi haraszt szélén, közel a csabrendeki országúthoz egy kutatóknak. A kutató munkások folyó hó 21-én az agyagrétegben úgy 12 méternyre köszőrné bukkantak. Mélyebbre hatolva, a felméteres réteget ismét egy méteres agyagréteg váltotta föl, lejjebb hatolva ismét a köszőrné bukkant elő, most majd méteres vastag réteget alkotva. A köszőrné híre nagy érdeklődést keltett. Sokan siettek ki a város végén álló kúthoz, hogy személyes meggyőződést szerezzenek. A látogatók azután kisebb-nagyobb darab köszőrné tértek vissza, s otthon próbálgatták: meg ég-e? Biz az megégett. Előre nem látható, kiszámíthatatlan előny volna ha köszőrné bányát nyithatnának városunkban. Így nemcsak mézskővel és bazalttal, hanem ezzel a fontos tüzelő szerrel is elláthatnók az országnak messze vidékeit. A kutatás iránt a további kísérleteket okvetlenül meg fogják tenni. Hogy azután alkalmas-e a köszőrné bányászásra, vagy várni kell még pár ezer esztendőcskét, azt a tudomány fogja megmondani.

— **Magán tenyészmének fölülvizsgálását** a kanizsai járásban és N-Kanizsa városban február hó 9-én *Koller István* bizottsági tag elnökletével, *Keszthelyen* február 10-én *Bozerédi Lajos* eln., *Szentgróton* és *Sümegen* február 11-én *gróf Battyány Ernő*, *Tapolcán* február hó 12-én *Hortelendy Ferenc*, *Pacsán* február hó 13-án *Rajky Lajos*, *Zala-Egerszegen* február 13-án *Csillagh Gyula*, *Novában* febr. 14-én *Deryarics János*, *Letenyén* február hó 18-án *herceg Szukovszky Viktor*, *Alsó-Lendván* február hó 16-án *Hajdó Mihály*, *Perlakon* február hó 17-én *Szabó Imre*, *Csáktornyán* február hó 17-én *Tóth István* elnökletével fogják megtartani.

— **Gőz-e vagy villamos?** A balatonparti vasut végrehajtó bizottsága február hó 2-án, *Tapolcán* nagy értekezletet tart, mely a fölött fog határozni, hogy a vasut gőz vagy villamos erőre építtessék-e föl?

— **A zsidó nép története.** A zsidó nép politikai és társadalmi története, — az irodalmi

és művészeti fejlődéssel szorosan összeolvastva — jelenik meg most a magyar irodalomban. E nagyteremtett nép hódításait, királyválasztásait a legpontosabban beszéli el egy kis füzet, könnyen olvasható, szép nyelven, tartalmasan, de egyúttal művészi illusztrációk kíséretében. Dávid királyról és Salamórról mond el érdekes, bizalmas részleteket. A lós, a nagybíró Dávidról, ki a lázadó ammoniták közül „némelyeket fűréssel fűrészteti, némelyeket vasborona alá, némelyeket fejse alá vetteti, másokat mészke-mecébe hányata”. (2. Sám. 12. 31.) — E kis füzet a „Nagy Képes Világtörténet 10-ik füzeté, a lejjebb orientalista, Maspero Gaston világ líri műve után készült. — Egy füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

OSAN Legjobb a szájnak és fogaknak. Antiseptikus, konzerváló, tisztító, egészséges, kellemes és jóval felülmúlja az eddig ismert legjobb fogszerekot. OSAN-szájvíz üvegekben ára 88 kr. OSAN-fogpor dobozokban ára 44 kr.

RÓZSATEJ A legjobb és legolcsóbb rózsatej. 1 üveg 1 frt, hosszaló Balszamin-szappan 80 kr. (Orientalische Rosenmilch.)

Tanningene a legjobb HAJFESTŐZÉS színtiszta, barnára, és fekete. Ára 2 frt 80 kr.

Törvényesen védre, lelkiismeretes megválasztva, teljesen ártalmatlan.

ANTON J. CZERNY, Bécs, XVIII., Carl Ludwig Strasse 6.

Budapesti főraktár: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésznél Király-utca 12. és Egger-utca Mádor-gyógytárban Váci-körút 17. továbbá minden gyógyszerárban, drogeriákban és partimériákban. Széki-utca utánvétel mellett. Megrendelések oly helyről, hol még raktár nincs, fenti cégek egyikéhez, vagy pedig közvetlenül a szállítóhoz, a Czerny-céggel intézendők. Prospektus ingyen.

KITÖLTETVE: London, Paris, Bréz, Brüssel, Konstantinápolyban, stb.

Hirdetések jutányos árszámitással felvételnek a kiadóhivatalban.

„Legelő”

kerestetik 200 drb. nyugoti faju gulyabeli marha részére. Ajánlatok kéretnek alólirotthoz Zala-Szent-Grótra.

PAÁL VIKTOR
urad. számtartó.

199tk 99 sz. **Póthirdetmény.**

A sümegi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a kir. kincstar végrehajtható Ferenci Mihály udvarnoki lakos végrehajtást szenvedő elleni 146 frt. 46 $\frac{1}{2}$ kr s járuléka iránti végrehajtási ügyben 505198 sz. a kibocsátott árverési hirdetményben az udvarnoki 174 sz tjkvben A 71 sor 667 hrsz alatt felvett ingatlanból Ferenci Mihályt illető $\frac{1}{3}$ részre 275 frt 20 kr kikialtási árban Udvarnok községhezához 1899 márc. 20 napján déltötti 10 órára kiúzott árverés az 1881. 60. t. c. 167. §-a alapján Skáper János udvarnoki végrehajtható érdekében is 320 frt tőkötvetes es járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Sümegen, 1899. január 13-án.
Szerdahelyi kir. aljbiró.

Ingyen szederfa csemete.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősege bárkinek ingyen ad 2—3 éves magági szederfa csemetét. Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magán telek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta, vasut, esetleg hajó állomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemeteket magas törzsu fákká neveljük egy egy katasztrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemetek 80 centimeter távolságra alljanak.

Sövény alakításnál egy folyó méterre 3 darab egy folyó öltre 6 darab csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt **sürgösen** jelentsék be.

A földművelésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősege **Szegszárdon, (Tolna-megye.)** 2—3

Meghívó.

A Sümegi Takarékpénztár 1899. évi február hó 12-én délelött 10 órakor saját hivatalos helyiségében XXIX. évi rendes közgyűlését tartja, melyre a t. részvényes urakat azzal hívja meg, hogy az 1898. évi üzletforgalom, feltüntető mérleg, a közgyűlést megelőző 8 napon át betekintés végett az intézetnél rendelkezésre állanak.

Tárgysorozat :

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
2. Az 1898. évi mérleg előterjesztése.
3. A tiszta nyeresemény felosztása iránti intézkedés.
4. Az igazgatóság valamint a felügyelő bizottság ugy az intézeti ügyész 3 évre való megválasztása.
5. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldendő 2 tag választása a 22 §. szerint.
6. Netáni indítványok.

Az igazgatóság.

Vagyon. **A Sümegi Takarékpénztár Vagyon kimutatása 1898. évről.** Teher.

Fők. sz.		forint	kr.	Fők. sz.		forint	kr.
438	IV. Pénzkészlet 1898. decz. 31-én	12778	43	397	IV. Alap töke	40000	—
444	" Jelzálogos kötelezőkben	698379	19	436	" Betétekben	1020075.25	—
442	" Váltó tárcza	403157	98	"	" Betétek tőkésített kam.	41695.38	1061770 63
443	" Előlegekben	18256	02	459	" Betét és tők. kam. után járó 10% adó	2660	24
396	" Házak értéke	23852	35	452	" Bélyeg illeték számlán	6	—
403	" Boba-Jánosh.-Sümeg hév. 10.000 f. n. é.	2500	—	408	" Tartalék töke	35490.—	—
456	" M. kir. postatakarékpénztárban	705	64	"	" 1897. évi tartalékt. emelése	2000.—	—
437	" Hátralékos kamatokban	12001	74	"	" Tartaléktöke tők. kam.	1897.92	39387 92
446	" Keblezési előleg számlán	308	65	409	" Nyugdíj alap	10615.—	—
437	" Osztr. Magy. Bank Giró számlán	199	25	"	" 1897. évi nyugdíj alap em.	300.—	—
441	" Irodai felszerelésekben	968	60	"	" Nyugdíj alap tők. kam.	557.62	11472 62
439	" Házbér hátralék	75	—	437	" Átmeneti kamatok váltóknál	2983	50
405	" Körmendi Takarékpénztárban	3000	—	"	" " kötelezőknél	4451	78
	" " kamatban	135	—	434	" 4 drb. fel nem vett részv. osztalék	71	—
				460	" Bazaltbánya r. társ. folyó számlán	4136	49
				"	" " kamatai	402	47
				"	" 1898. évi tiszta nyeresemény	8975	20
		1176317	85			1176317	85

Vörös K. Imre könyvelő. Eitner Sándor vezér-igazgató. Németh Lajos pénztárnok.

Ezen vagyon és nyereség kimutatást részletesen átvizsgáltuk, a kezelési könyvekkel mindenben egyezőnek helyesen számítottak találtuk. — Sümeg, 1899. évi január hó 21-én.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Sümegi Tivadar f. b. tag. Bánfi Alajos f. b. elnök. Székely Albert dr. f. b. tag.

Forgalmi kimutatás 1898. évről.

Pénztári maradvány 1897. évről	22994	frt 20	kr.
Bevétel 1898. évben	2007144	" 78	"
Kiadás 1898. évben	2017360	" 55	"
Pénzt. maradv. 1898. decz. 31-én	12778	" 43	"
Összes forgalom 1898. évben	4060277	frt 96	kr.

Nyomatott Horvát Gábor könyvnyomdájában Sümegen.